

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

**Nr. 20437 van 15 december 2008
in de zaak RvV X/ IV**

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van X
tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 16 augustus 2008 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 juli 2008.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 18 november 2008 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 december 2008.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN loco advocaat G. SOENEN en van attaché J. VERSTRAETEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U, die verklaart de Irakese nationaliteit te bezitten, zou afkomstig zijn van Badush (Mosul) en zou van Koerdische origine zijn. U zou in de winkel van uw vader hebben gewerkt. In november 2007 zouden twee terroristen naar de winkel zijn gekomen en geëist dat jullie wapens zouden opslagen voor hen. Uw vader zou hebben geweigerd, waarna hij zou zijn bedreigd. Op 12 november 2007 zou u Irak hebben verlaten. Op 5 december 2007 zou u in België zijn aangekomen en diezelfde dag heeft u hier asiel aangevraagd.

Ter ondersteuning van uw asielaanvraag heeft u uw identiteitskaart voorgelegd.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat uit onderzoek is gebleken dat de identiteitskaart die u heeft voorgelegd een vervalsing is. Het feit dat u een vals identiteitsdocument heeft voorgelegd, doet vermoeden dat u bewust heeft getracht de Belgische autoriteiten te misleiden. Bovendien doet dit ernstig afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw beweerde identiteit en uw algemene geloofwaardigheid.

Vervolgens moet worden opgemerkt dat u op meerdere essentiële kennisvragen over uw beweerde regio foutief of onvoldoende kan antwoorden. Bijgevolg rijzen ernstige twijfels over uw beweerde afkomst uit Badush.

Zo blijft u opmerkelijk vaag over dorpen of steden rondom Badush. U kan slechts drie namen opgeven van dorpen dichtbij Badush, zijnde Tall Rais, Jamas en Rashidiya. Dit is zeer beperkt. Vervolgens noemt u nog een paar namen van steden zoals Tall Afar en Sinjar, maar deze liggen respectievelijk zo'n 40 en 80 kilometer verderop. Bovendien is het uitermate bevreemdend dat u, op de vraag in welke richting Tall Afar ligt, verklaart dat Tall Afar op de weg naar Mosul ligt (CG p.6). Uit onze informatie blijkt dat dit niet correct is. U haalt nog Kaske en Rabiya aan, maar deze plaatsen weet u niet te situeren. Van Rabiya kan u wel zeggen dat het op zo'n 35 minuten rijden met de wagen is, maar u weet niet waar het ligt (CG p.6). Het feit dat u zo vaag blijft over dorpen rondom Badush doet twijfels rijzen over uw beweerde afkomst van daar.

Het is evenzeer bevreemdend dat u op de vraag of er gevechten zijn geweest in de stad ontkennend antwoordt (CG p.8). Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, blijkt immers dat er enkele maanden voor uw beweerde vertrek zware gevechten zijn geweest in Badush. Het feit dat u van dergelijke feiten niet op de hoogte bent, doet ernstige twijfels rijzen omtrent uw verblijf in Badush. Vervolgens moet worden opgemerkt dat u beweert dat er geen aanvallen zijn geweest tegen de gevangenis van Badush. Uit onze informatie blijkt nochtans dat er een grootschalige aanval en ontsnapingsactie is geweest in de gevangenis waaraan honderden strijders deelnamen. Evenzo blijkt u slechts één voorbeeld te kunnen geven van een aanslag in Badush. Het is bovendien uitermate bevreemdend dat u, wanneer gepeild wordt naar uw kennis over de toegankelijkheid van de brug in Badush, niet aanhaalt dat er een aantal maanden voor uw vertrek een zware aanslag is geweest tegen de brug van Badush, ten gevolge waarvan deze vernietigd werd. U gaat er foutief van uit dat deze nog eenvoudigweg toegankelijk was (CG p.7). Daarnaast blijft u opmerkelijk vaag over de algemene situatie in Badush. U verklaart dat de Arabieren problemen veroorzaakten in Badush, maar u kan dit niet specificeren. U kan alleen zeggen dat alle personen die werden opgepakt, Arabieren waren (CG p.7). U weet niet of Koerden in Badush worden bedreigd (CG p.12). Bovendien is het opmerkelijk dat u wel weet te zeggen dat christenen werden geterroriseerd door de Arabieren, maar gevraagd of u hier iets concreets over kan zeggen komt u niet verder dan te stellen dat christelijke vrouwen een sluier moesten dragen (CG p.12).

Vervolgens moet worden vastgesteld dat u in het geheel geen belangrijke personaliteiten uit Badush kent, zij het politiek, religieus of stamleiders, behalve de burgemeester (CG p.12-13). Of deze burgemeester nog in functie was toen u Badush verliet, weet u dan weer niet (CG p.8). Verder dient te worden opgemerkt dat u geen Arabisch kent (CG p.14), terwijl u verklaart enkele jaren onderwijs te hebben genoten, in een winkel te hebben gewerkt (in een bazaar waar jullie nota bene de enige Koerden waren) en uw ganse leven in een stadje te hebben gewoond waar de meerderheid van de mensen Arabisch is (CG p.7). Daarnaast is het uitermate bevreemdend dat u, wanneer u wordt gevraagd naar het geld dat in omloop was vóór het zogenaamde 'Bremer-geld', zich alleen kan herinneren dat er een muntstuk van 1 dinar was (CG p.14). Het is bevreemdend dat u zich net dit herinnert, aangezien muntstukken niet meer in omloop waren in Irak sinds 1992, toen u nog maar twee jaar oud was.

Bovenstaande vaststellingen laten niet toe geloof te hechten aan uw beweerde afkomst uit Badush. Aangezien het door uw ingeroepen vluchtrelaas zich in Badush afspeelde, kan hieraan evenmin geloof worden gehecht.

Bijgevolg moet worden gesteld dat u er niet in bent geslaagd een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève of een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, aannemelijk te maken.

Tot slot moet worden opgemerkt dat u, behalve de identiteitskaart, geen enkel ander document heeft voorgelegd ter staving van uw identiteit, afkomst of vluchtrelaas.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze plausibel, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Toronto-Vancouver, Butterworths, 1991, 84). De verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. De bewijslast berust in beginsel bij de kandidaat-vluchteling die in de mate van het mogelijke elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas en bij het ontbreken van dergelijke elementen, hiervoor een aannemelijke verklaring dient te geven. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden verleend indien alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 5 juli 2007, nr. 173.197). De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

3.1. Verzoeker werpt op dat de Commissaris-generaal stelt dat verzoekers identiteitskaart vervalst is, doch dat hij hiervan geen bewijs voorlegt. Het administratief dossier dat verzoeker bestelde, bevatte dit bewijs niet.

Verzoeker stelt dat hij wel dorpen en steden aanbracht, maar dat het onredelijk is wanneer de Commissaris-generaal van een minderjarige verwacht dat hij perfect dorpen en steden kan situeren in het landschap. Dat hij Tall Afar verkeerdelijk situeerde op de weg naar Mosul kan hem niet ten kwade worden geduid.

Verzoeker voert aan dat hij de gevangenis slechts van ver ooit heeft gezien, omdat deze niet in het centrum ligt. Het is tevens mogelijk dat hij niet op de hoogte is van de gevechten omdat ze zich niet in de stad hebben voorgedaan. Hij wist de naam van de burgemeester, maar het is onredelijk van hem namen van andere belangrijke personen te wensen omdat hij een niet politiek geïnteresseerde minderjarige is. De verwijzing naar het antwoord van verzoeker inzake het geld voor het Bremer-geld is niet dienend aangezien hij wel het actuele geld kon benoemen en hij voor het oudere geld veel te jong was.

3.2. Inzake de voorgelegde identiteitskaart blijkt uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie aanwezig is in het administratief dossier (zie rapport Federale Politie, administratief dossier, stuk 17), dat de identiteitskaart niet authentiek is. Zo werd vastgesteld dat de plaats van aflevering Mosul is, terwijl de reeks "T" waartoe verzoekers identiteitskaart behoort, wordt afgeleverd in Basrah. Ook de tekst in het wapen is van ongelijke lengte, hetgeen een identiteitskaart uit de Koerdische gebieden typeert, terwijl de reeks "T" waartoe verzoekers identiteitskaart behoort, wordt afgeleverd in Basrah. Op grond van deze vaststellingen, kan terecht worden besloten dat het geen authentiek identiteitsdocument betreft. Deze vaststelling werpt een ernstige smet op verzoekers geloofwaardigheid. In het administratief dossier bevindt zich geen aanwijzing dat verzoeker (of zijn raadsman) toegang vroeg tot deze informatie. Verzoeker of diens raadsman konden tevens krachtens het inzagerecht kennis nemen van voormelde informatie. Omtrent verzoekers geografische kennis van zijn beweerde regio van afkomst blijkt uit het administratief dossier dat hij slechts drie buurdorpen - Tall Rais, Jamas en Rashidiya - kon

benoemen (administratief dossier, stuk 8, p.5). Van verzoeker, die de leeftijd had van 17 jaar toen hij Irak verliet, kan verwacht worden dat hij meerdere buurdorpen kan opsommen indien hij werkelijk afkomstig is van de door hem voorgehouden regio.

Verweerder antwoordt terecht dat het feit dat verzoeker de gevangenis slechts ooit van ver heeft gezien, geen afdoende uitleg biedt voor het feit hij niets afweet van de grootschalige aanval op en de ontsnappingsactie uit de gevangenis van Badush. Redelijkerwijs dient aangenomen te worden dat hierover wordt bericht in de media en wordt gesproken onder de stadsbewoners en in verzoekers winkel.

Het feit dat verzoeker wist wie de burgemeester was in Badush, doet geen afbreuk aan het feit dat hij niet wist of deze nog in functie was op het ogenblik dat verzoeker Badush verliet en dat hij geen enkele belangrijke personaliteit (religieus, politiek of stamleiders) in Badush kende (*Ibid.*, p.7-8).

Aangaande het Iraakse geld, merkt verweerder terecht op dat het zogenaamde Bremer-geld pas sinds 2003 in voege is. Van iemand die beweert zijn ganse leven in Irak te hebben gewoond en die sinds 2000 zijn vader meehielp in een winkel waar koekjes en snoepjes werden verkocht (*Ibid.*, p.3-4), mag worden verwacht dat hij enige notie heeft van de coupures die voor de val van het Saddam-regime in omloop waren. Verzoeker bleekt hiertoe echter niet in staat. Verzoeker stelde enkel dat er een muntstuk van 1 dinar was (*Ibid.*, p. 14), terwijl uit de informatie in administratief dossier, blijkt dat muntstukken niet meer in omloop waren in Irak sinds 1992.

Verzoekers onwetendheid omtrent gevechten in de regio van Badush en het feit dat een belangrijke brug in de omgeving werd vernietigd, evenals zijn vage verklaringen over de algemene situatie in de stad, ondermijnen verder zijn geloofwaardigheid inzake zijn beweerde regio van herkomst.

De bestreden beslissing vindt steun in het administratief dossier, is terecht en pertinent en wordt niet afdoende weerlegd zodat ze door de Raad tot de zijne wordt gemaakt.

Gelet op het voorafgaande kan niet worden aangenomen dat verzoeker voldoet aan de voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/3 van de voormelde wet van 15 december 1980.

4.1. Verzoeker vraagt de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Hij stelt dat aan zijn identiteit en afkomst niet wordt getwijfeld en verwijst naar de algemene situatie in Centraal Irak.

4.2. Waar verzoeker aanvoert dat aan zijn identiteit en afkomst vaststaat, dient te worden verwezen naar het hoger gestelde (zie sub 3.2.) waaruit blijkt dat hij zijn identiteit noch zijn regio van afkomst heeft aangetoond. Het voorgaande in acht genomen kan aan verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus niet worden toegekend.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 15 december 2008 door:

dhr. W. MULS, wnd. voorzitter,
 rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A. DE POOTER, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. DE POOTER.

W. MULS.